

Ca n'Oller

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 15 Parcel·la 50
Emplaçament Veïnat de la Vall de Ramió
Alçada: 81

Coordenades:

Latitud: 41.72069
Longitud: 2.61223
UTM Est (X): 467746
UTM Nord (Y): 4618838

Classificació

Número de fitxa 08082 - 150
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Número inventari Sí (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: 000815100DG61H0001QD

Fitxes associades:

[Era de batre i assecador de Ca n'Oller](#)

[Font de Ca n'Oller](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Ca n'Oller és un mas situat a la vall de Ramió, en el vessant hidrogràfic esquerre de la Riera de Ramió, al davant de la Plana on el torrent del Vicari que recull les aigües del sot de l'Avellaner, l'Aulet de la Serra i la Serra del Fesol, i desaigua a la Riera de Ramió. S'alça a migdia del turó de Ca n'Oller, on queda perfectament arrecerat del vent i el fred provinent del Montseny.

La planta és rectangular de dues crugies, que consta de planta baixa i planta pis. La coberta és de teula àrab, amb la teulada a dos vessants i el carener perpendicular a la façana principal, orientada al nord-est. Destaca el portal amb arc escarser, emmarcat per dovelles ben treballades i marxapeus. A la planta pis destaca una finestra ornada amb un arc conopial. A aquest edifici, s'hi ha annexat altres construccions posteriors, probablement dues masoveries amb les corts a la planta baixa, edificades entre els segles XVII i XVIII. La coberta és de teula, a dues aigües i el ràfec perpendicular a la façana principal, amb dos nivells constructius diferents. A la planta baixa destaca el portal d'arc escarser amb els muntants també de pedra i marxapeus que comunica amb la cort i l'antiga porquera. A la planta pis, destaca un arc conopial amb l'ampit motllurat però fortament erosionat. A la part del darrera d'aquest edifici, hi ha un habitatge més modern fruit de construccions en època contemporània a les quals s'hi accedeix a través d'una escala, però conservant la imatge de conjunt. Algunes de les obertures més modernes estan emmarcades per pedra sorrenca que permet distingir perfectament l'estructura antiga de la moderna. La façana sud-oest presenta altres annexes relacionats amb els porxos relacionats amb l'explotació agrícola i ramadera. Conserva el forn de pa i una cisterna de recollida d'aigües del teulat.

Els paredats fruit de la restauració de finals del segle XX, s'han deixat de pedra vista, fent saltar l'arrebossat originari a excepció de la façana de ponent.

Observacions:

A una vintena de metres de la façana principal de la casa, darrera una cort de vedells, i el galliner, hi ha l'era construïda adaptant-se a l'orografia del terreny i en un costat d'aquesta, un assecador de blat de moro, que tot i que actualment ja no es fa servir, el propietari l'ha mantingut.

Història

En el llibre d'òbits de Sant Andreu de Ramió, datat de 1600 assenyala la mort d'una filla de Montserrat Oller. Un centenar d'anys després, l'any 1701, fou enterrat Josep Oller, fill de Jacint i Reparada.

L'any 1712 Jacint Oller i Reparada tenen bessons, Jaume i Maria Rosa. En aquest moment, són cambrers del Mas Oller, Joan Torner i Anna matrimoni que treballa i viu a la finca.

L'any 1722 es bateja la filla d'uns masovers, Maria Framis, de la qual en foren padrins, Elivra Corriol del Molí de Baix de Gaserans i Jeroni Framis, hostaler de l'Hostal Nou de la Batllòria.

L'any 1725 hi ha dos masovers nous al Mas Oller, Bonaventura Torres i Teresa.

L'any 1729, el cambrer del Mas Oller és Josep Blanch.

L'any 1734 hi ha el bateig de Maria, filla de Jeroni Oller de ca n'Oller i de Margarida Ivern, de Ca n'Ivern, veïns.

L'any 1742 té lloc el bateig de Manel Oller Bosós, fill de Jeroni de Tomasa, que viuen al Mas Oller de Ramió.

L'any 1747 novament hi ha el bateig d'un fill dels cambrers del Mas Oller, Joan, fill de Miquel Riera i Maria Teresa Palau.

L'any 1749 hi ha un altra bateig, aquesta vegada d'una nena, Paula Pi, filla de masovers que també habiten el mas, format pel matrimoni, Joan Pi i Elisabet Massó.

Els següents documents es remunten al cadastre de 1862, on el propietari és Manuel Jalmar i Oller. Aquest declara posseir una peça de dues quarteres i mitja de secà, mitja de vinya, tretze quarteres i mitja de sureda, cent seixanta quarteres de bosc i deu quarteres d'erm. També posseeix una altra peça amb quatre quarteres i vuit quartans de secà i mitja d'albereda. En un altre indret tenia tres quarteres i mitja de secà i quatre quartans d'erm i una altra amb una quartera de secà. A més, disposava d'un parell de bous, una egua i un ruc a més de varis caps de ramaderia.

L'any 1889, en el padró municipal de Fogars, el propietari és Josep Jalmar i Matas 1828 - †1903), fill de Manuel Jalmar i Oller. Josep era vidu de Filomena Cama. Vivia a la casa amb son germà Pau (1835 - †1907), solter i els seus fills (Manuel, Dolors, Josep, Joaquim i Francesc Jalmar Cama).

Entre l'any 1905 fins l'any 1914 el registre censal deixa constància dels habitants i propietaris de la finca: Manel Jalmar i Cama, casat amb Rosa Mercader són els propietaris. Amb ells hi viuen familiars del Manel i familiars de la Rosa.

Per part de l'espòs, dos dels germans, la Dolors i en Francesc i el seu oncle Pau que era solter. Per part de l'esposa, hi haurà tres germans, la Teresa, la Lluïsa i en Joan. A més, a la finca hi viu un pastor anomenat Joan Julià.

En Francesc Jalmar i Cama, l'any 1905 rep una paga de vint pessetes de l'Ajuntament per haver mort una guilla.

En Manel Jalmar i Cama fou nomenat alcalde de Fogars per tres mandats de dos anys (1906, 1912 i 1918).

Entre 1928 i 1932 a la masoveria o dependències de la casa habilitades com a masoveria consten el matrimoni format per Segimon Arenas Clopés i Francesca Prats i Masó, maridats l'any 1923. Aquest matrimoni tindrà sis fills (Josep, Miquel, Rosa i Magdalena i Teresa i Enric). Arribats als anys seixanta continuen com a masovers en Miquel Arenas Prats i la Maria Canal i Clopés que es casaren l'any 1951. Tingueren set fills (Montserrat, Francesca, Josep, Magdalena, Segimon, Dolors i Mònica).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

LLINÀS i POL, Joan i MERINO SERRA, Jordi (2001). El patrimoni de la Selva: inventari històric, artístic i arqueològic dels municipis de la comarca. Consell Comarcal de La Selva.

